

Kryński, Leon

Zmarli członkowie : Ś. p. Kazimierz Noiszewski (1859-1930) [nekrolog]

Rocznik Towarzystwa Naukowego Warszawskiego 25, 215-216

1932

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Ś. p. Kazimierz Noiszewski

(1859—1930).

Urodzony w roku 1859 w Wilnie, przenosi się w roku 1863 wraz z rodzicami, skazanymi na wygnanie, w głąb Rosji. Tam skończył gimnazjum w Orle, poczem wstępuje na wydział lekarski uniwersytetu w Moskwie, który kończy w roku 1883. Obrawszy, jako specjalność, dział chorób oczu, rok 1886 spędza na studjach w klinikach okulistycznych w Krakowie, Wiedniu i Paryżu. Na podstawie studjów w klinice profesora Rydla w Krakowie ogłasza w roku 1887 swą pierwszą pracę „o barwnikowem zwyrodnieniu siatkówki“. Po powrocie z zagranicy otwiera w Dynaburgu prywatną klinikę chorób ocznych, którą prowadził przez lat prawie trzydzieści. W roku 1900 otrzymuje tytuł doktora medycyny w Wojskowej Akademji Lekarskiej w Petersburgu, zaś w roku 1908 zostaje mianowany docentem okulistyki w tej Akademji. Jako członek wielu Towarzystw lekarskich w Petersburgu, bierze czynny udział w pracach naukowych, szczególnie zaś w działalności polskiego Towarzystwa lekarzy i przyrodników w Petersburgu. Ponadto jest stale w styczności z towarzystwami lekarskimi w Polsce i bierze udział w zjazdach naukowych polskich lekarskich i przyrodniczych.

W odrodzonej Polsce rozpoczyna działalność swą w Warszawie pracą w powstałym Ministerstwie zdrowia. W roku 1919 zostaje powołany na katedrę okulistyki Uniwersytetu w Wilnie, zaś w 2 lata później obejmuje takąż katedrę w Uniwersytecie Warszawskim i przystępuje do utworzenia kliniki okulistycznej w szpitalu św. Ducha.

W roku 1923 stwarza czasopismo — kwartalnik „Klinika oczna“, jako organ Towarzystwa okulistów polskich, któremu przewodniczy przez szereg lat.

Działalność naukowa Kazimierza Noiszewskiego bardzo płodna, wyraża się w postaci 183 prac ogłoszonych drukiem. Do najbardziej twórczych i oryginalnych należą prace o oku elektrycznym — elektroftalm, na które zwrócił uwagę Charcot, stanowiące bardzo ciekawą i śmiałą próbę wywoływania i przyswajania wrażeń świetlnych ociemniałym. Również cenne są badania nad sprawą akomodacji. Wszystkie te prace cechuje wielka intuicja i zdolność przenikania w głąb istoty tajemników przyrody.

Członkiem Towarzystwa Naukowego Warszawskiego wybrany został Kazimierz Noiszewski dn. 27 czerwca 1930. Niestety, wkrótce potem śmierć przecięła ten czynny żywot w dn. 5 lipca tegoż roku.

Leon Kryński.
